

— az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze mindkét eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a Közzszolgálati Törvényszék F-83/07. sz., Zangerl-Posselt kontra Bizottság ügyben 2009. november 30-án hozott, a fellebbező keresetét elutasító ítélet ellen irányul.

A fellebbező fellebbezését arra alapozza, hogy a Közzszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az EPSO/AST/27/06 nyílt versenyvizsga részvételi feltételeinek értékelésekor. E tekintetben a fellebbező többek között arra hivatkozik, hogy a Közzszolgálati Törvényszék az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 5. cikke (3) bekezdés a) pontja ii) alpontjának francia változatát vette alapul annak eldöntésekor, hogy a fellebbező rendelkezik-e a szóban forgó versenyvizsga vizsgakiírásának megfelelő bizonyítvánnyal.

Továbbá a fellebbező szerint a Közzszolgálati Törvényszék által a fellebbező kérelmeinek elutasítására vonatkozó indoklás több jogi hibát is tartalmaz. E tekintetben a fellebbező többek között azt állítja, hogy egyrészt a Közzszolgálati Törvényszék által tett megállapítások nyilvánvalóan jogellenesek, ahogyan az az iratokból is kitűnik, másrészt a benyújtott bizonyítékokat elferdítették.

A fellebbező továbbá arra hivatkozik, hogy az általa felhozott, az életkoron alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetés fennállását — annak ellenére, hogy azt elfogadták — nem elegendő és téves alapokon találták igazoltnak.

2010. február 10-én benyújtott kereset — Jurašinović kontra Tanács

(T-63/10. sz. ügy)

(2010/C 113/81)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Ivan Jurašinović (Angers, Franciaország) (képviselő: N. Amara-Lebret ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a Tanács 2009. december 7-i határozatát, amely megtagadta a felperessel szemben az alábbi dokumentumokhoz való hozzáférést:

— a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék számára az általa a Gotovina-ügy keretében kért dokumentumok megküldésével kapcsolatos tanácsi határozatok;

— az EU intézmények és a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék között ezzel kapcsolatban váltott teljes levelezés (beleértve az esetleges mellékleteket), és különösen mind a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék, mind A. Gotovina ügyvédei eredeti kérelmei;

— a Törvényszék kötelezze az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságát arra, hogy biztosítson elektronikus hozzáférést valamennyi kért dokumentumhoz;

— a Törvényszék kötelezze az Európai Unió Tanácsát arra, hogy fizessen a felperesnek adó nélkül 2 000 euró, illetve adókkal együtt 2 392 euró összegű perköltséget, valamint a keresetlevél nyilvántartásba vételének napján irányadó, az Európai Központi Bank által meghatározott kamatot.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresettel a felperes a 2009. december 7-i tanácsi határozat megsemmisítését kéri, amely megtagadta vele szemben a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék (ICTY) számára az e törvényszék által a Gotovina-ügy keretében kért dokumentumok megküldésével kapcsolatos tanácsi határozatokhoz, az EU intézmények és a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék között ezzel kapcsolatban váltott teljes levelezéshez (beleértve az esetleges mellékleteket), és különösen mind a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék, mind A. Gotovina ügyvédei által benyújtott eredeti kérelmekhez, való hozzáférést.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít:

— téves jogalkalmazás, amennyiben a Tanács az ICTY eljárási és bizonyítási szabályzatának 70.B. cikke alapján tagadta meg a dokumentumokhoz való hozzáférést, e szabályzat azonban nem alkalmazandó;

- a bírósági eljárásoknak és a jogi tanácsadásnak az 1049/2001/EK rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében biztosított védelmét nem befolyásolná hátrányosan a közzététel, mivel a kivétel az Európai Unióban és a tagállamokban folytatott bírósági eljárások védelmére vonatkozik, és nem a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék előtt folyamatban lévő bírósági eljárásra, ami az EU joghatóságán kívülre esik;
- a hozzáférés nem befolyásolná hátrányosan a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében vett védelmét az 1049/2006/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében;
- az 1049/2006/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében nyomós közérdek áll fenn, mivel a felperes azért kér az említett dokumentumokhoz hozzáférést, hogy a T-465/09. sz. ügy keretében érvényesíthesse jogait. E kérelem az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés és az Európai Bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való jog keretébe tartozik. Ráadásul azon konfliktus, amelyre e dokumentumok vonatkoznak, 1995-ben lezárult.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

2010. február 15-én benyújtott kereset — Zuckerfabrik Jülich kontra Bizottság

(T-66/10. sz. ügy)

(2010/C 113/82)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Zuckerfabrik Jülich (Jülich, Németország) (képviselők: H.-J. Prieß és B. Sachs ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- a Törvényszék semmisítse meg az 1762/2003/EK, az 1775/2004/EK, az 1686/2005/EK és a 164/2007/EK rendelet helyesbítéséről és a cukorágazatban termelési illetékként fizetendő összegeknek a 2002/2003-as, 2003/

2004-es, 2004/2005-ös, 2005/2006-os gazdasági évekre történő megállapításáról szóló, 2009. november 3-i 1193/2009/EK bizottsági rendeletet;

- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a keresetének alátámasztása érdekében hat jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap keretében a felperes az EK 233. cikk (EUMSZ 266. cikk) analóg megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság a Bíróság C-5/06. és C-23/06–C-36/06. sz., Zuckerfabrik Jülich és társai egyesített ügyekben 2008. május 8-án hozott ítéletében (EBHT 2006., I-3231. o.) foglalt rendelkezéseket nem hajtotta végre. Az említett ítéletben a Bíróság meghatározza, hogy az „exportálható többletnek” és az „exportkötelezettségek teljes mennyiségének” a paramétereit a cukorágazat 2002/2003-tól 2005/2006-ig tartó gazdasági éveire vonatkozó termelési illetékek kiszámításakor hogyan kell meghatározni. A felperes álláspontja szerint a Bizottság a megtámadott rendeletben a harmadik, a „visszatérítések teljes összegére” vonatkozó paramétert is módosította, bár ennek a kiszámítása a Zuckerfabrik Jülich ügynek nem képezte tárgyát.

A felperes második jogalapja keretében azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette az 1260/2001/EK rendelet⁽¹⁾ 15. cikke (1) bekezdésének d) pontját, valamint e rendelet szellemét és célját. Ehhez kapcsolódóan a felperes többek közt arra hivatkozik, hogy a Bizottság a visszatérítések teljes összegébe igénybe nem vett és ki nem fizetett export-visszatérítéseket is beleszámolt. Ezenfelül a havi export átalányösszegként való figyelembe vétele a számítás tekintetében pontatlanságokat eredményezett. A felperes ezt illetően azzal érvel, hogy a Bíróság a Zuckerfabrik Jülich ügyben megtiltotta, hogy az átlagos veszteséget a visszatérítésekre vonatkozó kiadásoknál magasabb összegben határozzák meg.

Harmadszor a visszamenőleges hatály tilalmának a sérelme is megvalósult, mivel a Bizottság a megtámadott rendeletben a visszatérítések teljes összegét visszamenőleges hatállyal módosította.

A negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a cukorágazat 2002/2003-tól 2005/2006-ig tartó gazdasági éveire vonatkozó termelési illetékekről szóló rendelet elfogadására 2009. november 3-án már nem rendelkezett hatáskörrel, mivel az 1260/2001 rendelet, amelyet a Bizottság jogalkotóként megjelölt, a rendelet elfogadásának az időpontjában már nem volt hatályban, a másodlagos jog keretébe tartozó más jogalap nem állt rendelkezésre, és az EK-Szerződés releváns rendelkezései szerint a Tanács, és nem a Bizottság rendelkezett a rendelet elfogadására vonatkozó hatáskörrel.